

**Пропозиції
Національної поліції України**

до проєкту Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України (щодо посилення гарантій потерпілих осіб на збирання доказів у кримінальному провадженні)» (реєстр. № 2530 від 04.12.2019, доопрацьований від 24.01.2020), унесеного народним депутатом України Качурою О.А. (до першого читання)

1. Метою законопроєкту, як зазначено в пояснювальній записці до нього, є забезпечення стороні кримінального провадження – потерпілому, гарантованого права на звернення до суду з метою збирання доказів відповідно до глави 15 «Тимчасовий доступ до речей і документів» Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України).

Законопроєкт Національною поліцією України не підтримується.

2. Законопроєктом передбачається внести зміни до частини першої статті 160 (Клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів) КПК України, надавши право потерпілому, його представникові та законному представнику звернутися безпосередньо до слідчого судді під час досудового розслідування чи суду в ході судового провадження з клопотанням про тимчасовий доступ до речей і документів.

Відповідно до частини першої статті 40 (Слідчий органу досудового розслідування) КПК України слідчий несе відповідальність за законність та своєчасність здійснення процесуальних дій.

Водночас згідно з частиною першою статті 222 (Недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування) КПК України відомості досудового розслідування можна розголошувати лише з письмового дозволу слідчого або прокурора і в тому обсязі, у якому вони визнають можливим.

Отже, надання потерпілому, його представникові та законному представнику права звертатися до слідчого судді під час досудового розслідування із клопотанням про тимчасовий доступ до речей і документів, на нашу думку, може вплинути на своєчасність розслідування кримінальних правопорушень та розголошення відомостей досудового розслідування.

Крім того, зазначаємо, що відповідно до статті 131 (Види заходів забезпечення кримінального провадження) КПК України тимчасовий доступ до речей і документів є одним із заходів забезпечення кримінального провадження та застосовується з метою досягнення дієвості цього провадження.

Згідно з частиною п'ятою статті 132 (Загальні правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження) КПК України під час розгляду питання про застосування заходів забезпечення кримінального провадження сторони кримінального провадження повинні подати слідчому судді або суду докази обставин, на які вони посилаються.

У пункті 19 частини першої статті 3 (Визначення основних термінів Кодексу) КПК України визначено, що сторонами кримінального

провадження з боку обвинувачення є слідчий, керівник органу досудового розслідування, прокурор, а також потерпілий, його представник та законний представник у випадках, установлених цим кодексом.

Відповідно до статті 340 (Відмова від підтримання державного обвинувачення) КПК України в разі відмови прокурора від підтримання державного обвинувачення в суді, а також якщо потерпілий висловив згоду на підтримання обвинувачення в суді, такий потерпілий користується всіма правами сторони обвинувачення під час судового розгляду.

Таким чином, редакція статті 160 КПК України вже передбачає право потерпілого як сторони кримінального провадження (з боку обвинувачення) звернутися до слідчого судді з клопотанням про тимчасовий доступ до речей і документів.

Голова Національної поліції України

Ігор КЛИМЕНКО

04 лютого 2020 року